

Can Mogues

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Baixada de la Font de la teula, 6-9
Alçada: 140

Coordenades:

Latitud: 41.51943
Longitud: 2.35767
UTM Est (X): 446405
UTM Nord (Y): 4596620

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 52
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Popular
Segle: XV-XVI
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: l'estructura original ha estat modificada i s'han realitzat obertures modernes per la compartimentació interna de l'edifici en diversos habitatges.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Número inventari: Si (IPA 9270)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 6567106DF4966N0001BT
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 27/02/2015 - 01:00

Descripció

Masia de tres cossos perpendiculars a la façana. Consta de planta baixa i pis, la coberta és de teules àrabs a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal, orientada a ponent. L'estructura original de la masia ha estat modificada en la seva part alta, malmetent-ne la visió general del conjunt, però s'han pogut conservar elements estructurals d'alt valor històric i artístic, com el portal rodó adovellat i tres finestres d'arc conopial amb decoracions lobulades d'estil gòtic. Però només una és autèntica. Les altres són d'imitació recent. La finestra situada damunt el portal presenta les impostes esculpides amb quatre cares antropomorfes. L'ampit ha estat suprimit per convertir l'antiga finestra gòtica en un balcó amb barana de ferro.

Observacions:

La porta del cos més meridional que correspondria a dependències annexes a la casa principal, presenta l'empremta d'un escut de pany borbònic que ha desaparegut. A l'altra fulla de la porta es conserva el tirador, circular i decorat amb motius geomètrics.

Història

El nom de Can Mogues és una denominació moderna amb la que es coneix un dels masos més antics del terme de Vilassar; el mas Bonhivern que fins el segle XIV fou domini alodial del monestir de Sant Marçal del Montseny.

Però des del segle XII es documenten els Malhivern: el 1176, bernat de Malhivern; el 1229, Guerau Malhivern) que a partir del segle XIII passen a anomenar-se Bonhivern, coincidint amb un canvi antroponímic generalitzat que afectà als noms compostos formats amb el sufix "mal".

L'any 1365, adquireixen la condició d'aloers.

A començaments del segle XVI, la pubilla del Mas Bonhivern es casa amb Jaume Blanch.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (1996). Notes històriques dels elements del patrimoni arquitectònic del Pla especial i Catàleg artístic i ambiental de Vilassar de Dalt.

Museu Arxiu de Vilassar de Dalt (2002). Les guardes del morbo. Dossier per a un itinerari per indrets relacionats amb les pestes i epidèmies a Vilassar de Dalt. Segles XIV-XIX. Vilassar de Dalt.

SAMON i FORGAS, Josep (1999). Itineraris: Per la sagrera de Vilassar; dins Ipsa Arca, núm. 2, setembre de 1999. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt, pàgs. 36 a 47.

